

פדגוגיה של החלל - נונה אורבך, 2020

נקודות עקרוניות להתבוננות מתמשכת בחללים פדגוגיים, מתוך מאמר של פרופ' קרלה רינלדי

עיצוב בית ספר הוא אירוע יצירתי.
הוא מכיל סימביוזה בין ערכי פדגוגיה, אדריכלות, חברה, פוליטיקה, רב תרבותיות, מגבלות תקציב.
זהו זמן של טרנספורמציה.
העיצוב הוא תקופת מעבר בין מה שהיה למה שיווצר.
יצירת בית ספר זה יצירת חלל שישמש לחיות ויצירה בעתיד.

אנו קוראים חלל בכל החושים. מראה, אור וצל, כיוון האור מנין? צליל, תחושת מרחב, טקטיליות.
ניתן לחשוב על החלל כשפה שמתקשרת את המשתמשים בה.

עד כמה אנו מודעים לחלל? עד כמה אנו מודעות לקשר בין החלל להתנהגות?

המטרה אינה יצירת חלל אידיאלי חד פעמי, אלא פיתוח תשומת לב על ידי התבוננות ותיעוד, שיחות ושיתוף בצוות, ובהתאם - זרימה ושינוי בהתאם לצרכים.
אפשר לחשוב על בית הספר כמעבדה ללמידה: לצפות, לתעד, לחשוב ביחד, ולשנות גם בהמשך את החלל אם צריך.

מטרות ותפקיד החלל:

- לאפשר לילדים לבטא את יכולותיהם ולהרחיב
- לבטא סקרנות
- אפשרות ליצור לבד וביחד
- אפשרות לראות את עצמם כיוצרי פרויקטים לאורך זמן ומורכבות
- לעודד אוטונומיה
- בטיחות
- מרחב לתקשורת עם אחרים
- לדעת מי הם ושפרטיותם מכובדת

- ארגון החלל יאפשר למורים [ולהורים ואורחים] להרגיש מוכלים ובאינטגרציה ביחסיהם עם הילדים וההורים
- מרחב תומך למפגש עם הורים ומבוגרים אחרים
- הפרטיות שלהם מכובדת

אלמנטים בחלל למחשבה:

- רוך - קושי
- צורות אורגניות מול גיאומטריות
- מרחב פתוח מול צפיפות
- מיפוי התנועה בין הרהיטים
- צליל: רעשים הד
- אור- צל

תצפיות להמשך

כיצד משתמשים בנים ובנות בגילאים שונים בחללים שונים. למפות התנהלות. אילו חללים מועדפים? מתי?

- לערב ילדים שיצרו מפות של בית הספר של מקומות אהובים ופחות: מפת התנהלות שלי בהפסקה.
מפה וסיפור ליד.
השולחן שלי: מה נעים לי במקום שלי מי יושב לידי? מה הייתי רוצה לשנות מתי הכי נעים לי במקום שלי?
איך הייתי מסדר את הכיתה אם הייתי יכול?

מתוך children, spaces, relations – קארלה רינלדי, גישת רג'יו אמיליה